

Az apró patak

Sűrű erdő homályából
apró csermely indul útnak
cseppjei, mint megannyi gyémánt
csengve-bongva zúgnak.

Hús vizéből nyer erőt a
vadállat, s a vándor
csobog csekély dombok között,
hegyeket határol.

Itt van régen-
mióta eleven lett e táj-,
öregebb, mint fű, fa, bokor,
ember vagy madár.

Fut vígan kis birodalmán
nappal és éjen át,
szolgál, hogyha szolgálni kell,
aztán szalad tovább.

Ő a híreknek hozója,
éles, csengő hangján
mesét, rigmust, bölcsességet
mondogat talán.

Komor bércek gyökere,
hús forrás a bölcsője
amint halad, egyre duzzad
és folyó lesz belőle.

Mint patak, észre sem veszik
de mint folyam, tisztelik
a semmiből indul névtelenül,
miközben egyre növekszik.

Az alázatos, apró csermely
lassan naggyá válik.
Igaz folyóként áll a jellem,
Szebb világra vágyik.

Sose csüggedj: egy nap majd
kitartó munkával
naggyá válik kis patakod,
tele tudománnyal.

A világ változásait
Te veszed kezvedbe,
magad alakítod sorsod:
vésd ezt az eszedbe!